

1893-2010

Gyülekezeti Hírmondó

2010. karácsony

6. évf. 4. szám

Karácsonyi köszöntő!

„...ímé hirdetek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz:” (Luk. 2:10.)

Karácsony mára csupa fény és csillogás. Ajándékdömping mindenütt. Tolongás és pénzszerzés. Alig maradt benne valami, ami még igazi karácsony. Itt is a pénz került előre. Diktál és dominál. De vajon tényleg a

gazdagoké a karácsony? Bizony nem! Kimondottan is a szegényeké. Igazán az övék. József és Mária egyszerű, szegény emberek. Jézus a Betlehemi éjszakába egy istálló jászlába érkezik közénk, nem fényes palotába. Az örömhírt, - hogy Megtartó született - szegény emberek hallják először, pásztorok. És igazán azóta sem a gazdagok hallják meg az örömhírt - az ő szívükben nincs helye a mennyi örömmel -, hanem a szegények. A lelki szegények. Az örömtelen életűek, a sötétségben ülők, a koldusok. Azok, akik vágnak a jó hír, a személyes örömhír után. „Megtartó született” - nekem is. Jézus, aki „gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” (2. Kor. 8:9.)

Boldog karácsonya, örvendező karácsonya 2010-ben annak lesz, aki szegényként áll a karácsonyi csoda Jézusa előtt, hogy elfogadja azt, amit a Megváltó hozott a mennyből a földre, amit az angyalok így hirdettek meg:

„...ímé hirdetek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz:

Mert született néktek ma a Megtartó” (Luk. 2:10.-11.)

Áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok!

Pesterzsébet - 2010. adventjében:

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

*Az Ifizenekar által megzenésített verssel
kívánunk áldott karácsonyi ünnepet minden
testvérünknek.*

Babits Mihály: Csillag után

Ülök életunt szobámban,
hideg teát kavarok...
Körülöttem fájás-félés
ködhálója kavarog.
Kikelek tikkadt helyemből,
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
ígéretes csillagot.
Ó ha most mindent itthagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehemi éjszakán!
Gépkocsin, vagy teveháton -
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirrhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a vám.
»Aranyad tilos kivinni!«
szólna ott a vámos rám.
»Tömjened meg, ami csak van,
az mind kell, az itteni
hazai hatalmak fényét
méltón dicsőíteni.«
Százszor megállítanának, -
örülnék, ha átsuszom:
arany nélkül, tömjén nélkül
érnék hozzád, Jézusom!
Jaj és mire odaérnék,
hova a csillag vezet,

te már függnél a kereszten
és a lábad csupa seb,
s ahelyett hogy bölcsöd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirrhámmal
keserűszagu mirrhámmal
kenném véres lábadat.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Nemes Péter Máté, Koi Szabolcs Balázs, Fock
Levente Máté, Mátyás Levente Péter, Juhász
Lőrinc, Kövér Tamás, Tordai Marcell Martin,
Schopf Péter, Tóth Dóra, Antal Tizedes Alíz,
Antal Tizedes Vince, Gorbai-Nagy Hunor,
Lukács Gergely Tamás, Machán Maja Hanna,
Horváth Kende

Eltemettük:

Gombási István, Csoma Károly, Feke
Sándorné, Huszár János, Antusek Antalné,
Kelemen Istvánné, Vajkó Andrásné, Meszlényi
Zoltánné, Soós Béláné, Kalmár Lászlóné,
Sztatelov Péterné, Mező József, Kovács József,
ifj. Toldi Géza, Váradi Sándor, Jassó Ferencné,
Lovas Zoltán, Jász Sándorné, Lenkei Antalné,
Tapalaga Ottóné testvérünket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Szeptember 11. énekkarunk szolgálata
Taksonyban a Templomok éjszakája
rendezvénysorozat keretén belül.
Szeptember 26. szószékcsere úrnapi szolgálat,
gyülekezetünkben Börzsönyi János
nagytszeteletű úr szolgált.
Szeptember 26. Pesterzsébeti esték: Takaró
Mihály előadása Károli Gáspárról.
Október 3. presbiteri gyűlés.
Október 1-3. ifjúsági zenekarunk hétvégéje
Rácalmáson.
Október 15-17. ifjúsági csendes hétvége
Mátraházán.
Október 24. énekkarunk zuglói szolgálata.

Október 25-30. reformációi ökumenikus alkalmak templomunkban.
 Október 31. Reformáció, úrvacsorás istentisztelet.
 Október 31. Pesterzsébeti esték: énekarunk őszi hangversenye.
 November 14. a Baár-Madas Gimnázium 8.a osztálya diákjainak látogatása gyülekezetünkben.
 November 7. Takaró Tamás esperes úr soroksári szolgálata.
 November 21. Cseri Kálmán nagytiszteletű úr szolgálata gyülekezetünkben.
 November 21. ifjúsági zenekarunk koncertje.
 November 22-27. adventi előkészítő sorozat templomunkban.
 November 28. énekarunk szolgálata a Bp.-Déli Ref. Egyházmegye kórustalálkozóján.
 November 28. Pesterzsébeti esték: Dr. Freund Tamás akadémikus, agykutató előadása.

Dr Freund Tamás

December 5. Takaró Tamás esperes úr szatmárnémeti szolgálata.
 December 10. Gyülekezetünk harmadik ifjúsági körének megalakulása.

December 12. Ifi szolgálata az Albert Schweitzer Szeretetotthonban.
 December 12. asszonykarácsony.
 December 13. a fiatal felnőtt kör karácsonya.
 December 17. ifjúsági csoportok karácsonyi ünnepsége.
 December 18. hittanos gyermekeink karácsonyi műsora templomunkban.
 December 19. énekarunk karácsonyi hangversenye.

Közlemény

Kedves Testvérek!

Közel két évtizeden át gyűjtöttünk a kárpátaljai nehéz sorsú testvéreink számára ruhaneműt. A Beregszászi Diakóniai Központ vezetőjétől azt a jelzést kaptuk, hogy a továbbiakban már nincs szükségük ilyen adományokra. Köszönjük mindenkinek, akik az elmúlt években, ebben a formában segítettek ott élő testvéreinket! Egyházközségünk anyagi céladományokat a továbbiakban is átvesz. Aki szeretne nehéz anyagi, családi helyzetben lévő, vagy katasztrófa sújtotta területen élő ember testvéreit támogatni, azok kerületünkben az alábbi helyekre vihetik el természetbeni adományaikat:

Anyaoaltalmazó Alapítvány

(www.anyaoaltalmazo.hu): Török Flóris u. 257. és 228. - Jó állapotú babaholmi, háztartási berendezések és eszközök, játék

Pesterzsébeti Család és Gyermekevédelmi Központ

Lajtha László u. 5/7. - Ruha, iskolai felszerelés, háztartási eszközök, játék

Vöröskereszt

Ady Endre u. 84/a - Ruha, háztartási eszközök, játék

Ambrózia Gondozóház Pesterzsébeti Akácfa Gondozó Otthon

Akácfa u. 39. és Dunaharaszti Fő út 52. - Bútor, tartós élelmiszer, szőnyeg, műszaki cikkek

Forrás:

http://www.humusz.hu/adomanyfogadok?order=field_kerulet_value&sort=desc

A Húsvétig tartó időszak tervezett programjai

Január 1. évnnyitó istentisztelet, köszöntés a gyülekezeti nagyterem tetőterében.
Január 16-23. egyetemes imahét az evangélikus templomban.
Január 30. Pesterzsébeti esték, Takaró Mihály: Az Ember tragédiájáról - másként
Madách emberiség-költeményének újszerű bemutatása.
Február 27. néhai Takaró Károly lelkipásztor úr magnós igehirdetése.
Március 6. Bibliavasárnap.
Március 28 - április 3. tanulmányi hét a Bp.- Déli Ref. Egyházmegye lelkipásztoraik Mátraházán.
Április 17. Virágvasárnap.
Április 18-22. húsvéti bűnbánati előkészítő.
Április 24-25. Húsvét első és második napja, úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Hívogató az újabb ifjúsági közösségbe

Gyülekezetünk a már meglévő két ifjúsági csoportja mellé egy újabb közösség megalakulását tervezi, a 13-16 éves korosztály számára.

Minden közösség jövője az ifjúságban rejlik, ezért kiemelten fontos, hogy a jövő generációja helyesen és jól tudjon tájékozódni abban a világban, amelyikben él.

Gyülekezetünk a Szentírásra alapozva, számos programot és szolgálatot szervezve irányt mutat fiataljainak ebben az egyre közönyösebb, Istent és az emberi kapcsolatokat semmibe vevő világban. Szeretnénk, hogy a fiatalok érezzék, lássák, tapasztalják a közösséghez és az egyházhoz való tartozás szépségét, örömét, vidámságát, felszabadító voltát.

Első alkalmunkat 2010. december 10-én, pénteken 17 órakor tartottuk a kisebbik gyülekezeti teremben. Reményeink szerint, ha Isten is úgy akarja, akkor januártól heti rendszerességgel tartunk közös alkalmakat, bibliaórákat, kirándulásokat és nyaranta táborokat.

Hívogatjuk és szeretettel várjuk a fiatalokat, és biztatjuk a szülőket, nagyszülőket, hogy bátorítsák a gyermekeiket a Krisztus megismerésére. Jézus mondja:

„Én vagyok a világ világossága: a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” (Jn 8,12.)

Várva a találkozást, testvéri köszöntéssel:
Berkó Lajos

A gyülekezet tagjai mesélik...

Őszi csendes hétvége Mátraházán

Az ifi a Mátrában

Gyülekezetünk ifjúsága a nyári, dömsödi hetet követően ősszel Mátraházára látogatott. Október közepén több mint negyvenen tölthettünk el együtt egy hétvégét, élvezhettük az „ige fényét”, a közösséget és az őszi erdő csodáit. Minden évben érezzük, hogy szükség is van erre az őszi csendes hétvégére, hiszen a nyári tábor után sokunknak kell szembenéznie a “völgybe”, a világi életbe való visszatérés nehézségeivel, gondjaival. Jó újra felmenni aへgyre, együtt megerősödni hitünkben és átélni a közösség megtartó erejét. Az ígét pénteken ifj. Takaró Tamás hirdette nekünk. „Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje” (I. Kor. 1. 18.). Koncentráltan is a kereszt misztériumára figyeltünk. Arról a szenvedésről és szeretetről hallottunk, ami semmihez nem hasonlítható. Jézus nem visszaadta a fájdalmat, szenvedést, ütést - mint ahogy mi emberek tesszük

sokszor-, nem is elmenekült előlük, hanem befogadta azokat. Elhordozta és átalakította. A bűnt, erőszakot, indulatot szeretetté és életté változtatta. Ebből az áldozatból élünk mi magunk is!

A lelki alkalmak mellett szombaton a csapat elindult az erdőn keresztül Mátrafüredre. Ez a kirándulás is már hagyományosnak tekinthető, a mátrafüredi túraútvonalat minden alkalommal végigjárjuk. Félúton - a Rákóczi forrásnál - megpihenve, az erdő csendjében énekeltük el a 42. zsoltárt. Visszatérve a szállásra az igei szolgálat mellett meghallgathattuk Gulyás János testvérünk előadását a hegymászás szépségeiről és gyakorlatáról. A vasárnapi istentisztelet után, mint minden évben, most is megerősödve, feltöltődve jöhettünk vissza Budapestre.

Markovics Réka

Zenekari hétvége

2010. október 1-3-ig Rácalmáson járt a gyülekezetben aktívan bő egy éve működő zenekarunk. Helyszínül Pszilosz Tomi bácsi és Zsuzsa néni gyönyörű környezetben álló Duna-parti nyaralója szolgált, amely minden szempontból ideális körülményeket teremtett a munkánk számára. Két és fél napos ott tartózkodásunk során három új dalunk született, úgymint a Még egy kis álom című Példabeszédek könyve szemelvényt feldolgozó gyorsabb hangvételű dal, valamint két versfeldolgozás, Dsida Jenő Utcaprő illetve Babits Mihály Csillag után című költeményeiből. Igyekeztünk a versek hangulatát megidézni a zenei megoldásokkal, így az Utcaprő egy kissé melankolikus, képszerű mű lett, míg a Csillag után zenei világából a Krisztus utáni vágyakozás hangulata érezhető. A zenélésen túl minden nap időt fordítottunk csendesség tartására, mely során más-más zenekari tag olvasta fel a napi igét, illetve Trausch Liza Beszéded megelevenít könyvének napi igemagyarázatát. Az Atya szavára imaközösségben feleltünk. Ezúton is szeretnénk köszönetünket kifejezni a Pszilosz családnak, hogy lehetővé tette az aktív többnapos munkát számunkra, illetve Martsa

Miklósnak, aki szabadidejét nem kímélve a pénteki elutazásban és vasárnapi hazautazásban is óriási segítséget adott a zenekari felszerelés szállításával.

A zenekar Rácalmáson

A zenekar tagjai: Brandenburg Ádám, Brandenburg Júlia, Brandenburg Máté, Fejes-Tóth Gábor, Papp Angéla, Papp Gábor, Takaró Márk, Takaró Márta, Takaró Mihály, Takaró Szulamit, Takaró Tamás. Technikusaink: Brandenburg Zsófia, Pszilosz Tamás. Mindannyian hálásak vagyunk Istennek ezekért a napokért, mert nagymértékben elősegítették a felkészülést a november 21-i koncertünkre.

Papp Gábor

Második koncert

Nagy örömünkre és épülésünkre szolgált november végén az ifjúsági zenekar második koncertje. A jelenleg tizenhárom fiatalból álló együttes nyár elején mutatkozott be a gyülekezet előtt több hónapos előkészület után. Heti rendszerességgel próbálnak, és keresik, formálják saját, egyéni hangjukat, amelyen leginkább kifejezésre juthat személyes és közös hitük, keresésük, s szólíthat meg másokat, ifjakat, idősebbeket egyaránt. Az est folyamán felcsendültek már jól ismert és kedvelt ifjúsági, lelki énekek, újra meg újra evangéliumot hirdetve: „Csak benned nyugszik meg szívem...” (Géczy Katalin). Babits Mihály, Tóth Árpád, József Attila és Dsida Jenő gondolataiban az utcaprőtól egészen a Csillagig juthattunk részben saját feldolgozások segítségével, zeneileg igényes

megoldásokkal. Megnyílt az út Isten oltó-kése számára, s együtt dúdoltunk: „Homokba kell írni a szót...” (Pintér Béla)

Az elmúlt hónapok munkája mind hangzásban mind zeneileg fejlődést hozott. Méltó, áldott dolog így a bizonyoságtétel. Soli Deo Gloria! Várjuk a következő alkalmat...

Temesvári Mónika

Az ifizenekar

Kitekintő

Évfordulók 2011. január 1. - március 31.

1841. jan. 2. - 169 éve történt
Megjelent a Kossuth Lajos szerkesztette Pesti Hírlap első száma.

1761. jan. 5. - 249 éve történt
Megszületett Diószegi Sámuel református lelkész, botanikus, a magyar rendszeres növénytan megalapítója.

1766. jan. 6. - 245 éve történt
Megszületett Fazekas Mihály író, költő, botanikus, a Lúdas Matyi írója, a Debreceni Fűvészkert tervezője.

1301. jan. 14. - 710 éve történt
A budai várban meghalt III. András magyar király (1290-1301), az utolsó Árpád-házi király.

1736. jan. 19. - 275 éve történt
Skóciában megszületett James Watt a gőzgép feltalálója.

1756. jan. 27. - 255 éve történt
Megszületett Wolfgang Amadeus Mozart osztrák zeneszerző, karmester (Varázsfuvola, Don Giovanni).

1901. jan. 27. - 110 éve történt
Meghalt Giuseppe Verdi olasz zeneszerző, korának legtöbbet játszott operaszerzője (Othello, Falstaff).

1876. jan. 29. - 135 éve történt
Meghalt Deák Ferenc magyar politikus, a "Haza bölcse".

1881. febr. 3. - 130 éve történt
Makón megszületett Galamb József gépészmérnök, a Ford Motor Company főmérnöke, a T-Model megalkotója.

1911. febr. 4. - 100 éve történt
Megszületett Püski Sándor (Békés) könyvkereskedő, könyvkiadó († Bp. 2009. augusztus 2.)

1141. febr. 13. - 869 éve történt
Meghalt II. (Vak) Béla magyar király, akit azért vakítottak meg, hogy ne lehessen uralkodó.

1886. febr. 14. - 125 éve történt
Megszületett Papp Simon világhírű geológus, a magyar kőolajbányászat megteremtője.

1546. febr. 18. - 465 éve történt
62 éves korában szülővárosában, Eislebenben meghalt Luther Márton német teológus, a reformáció elindítója.

1711. febr. 21. - 300 éve történt
II. Rákóczi Ferenc örökre elhagyta Magyarországot.

1836. febr. 24. - 174 éve történt
Meghalt Berzsenyi Dániel költő, táblabíró, "a niklai remete" (A közelítő tél, Horatiushoz).

1861. márc. 9. – 150 éve történt
A pesti Nemzeti Színházban bemutatták Erkel Ferenc „Bánk bán” című operáját.

1571. márc. 14. – 440 éve történt
Gyulafehérváron 30 éves korában meghalt János Zsigmond erdélyi fejedelem, II. János néven Magyarország választott királya, akinek uralkodása utolsó évében a tordai országgyűlés kimondta – Európában elsőként – a bevett vallások szabad gyakorlását.

1471. márc. 21. - 540 éve történt
Megszületett Albrecht Dürer, német festő, grafikus.

1196. márc. 23. - 815 éve történt
Meghalt III. Béla Magyarország királya.

1676. márc. 27. - 335 éve történt
Megszületett Borsiban II. Rákóczi Ferenc fejedelem

A gyermek fejedelem

Ki ne ismerné II. Rákóczi Ferenc fejedelmet, szerepét a Habsburg hatalom elleni harcban. Hosszú út vezetett azonban hőssé válásáig. A kurucok 1676-ban körülvették Ónodot, Szatmárt és Kállót. I. Rákóczi Ferenc feltehetőleg emiatt indult útnak várandós feleségével és kislányával Sárospatakról Munkácsra. Nem jutottak el Munkácsig, hanem Borsiban szálltak meg, ahol Zrínyi Ilona március 27-én életet adott egy fiúgyermeknek. Ő lett később a szabadsághős II. Rákóczi Ferenc.

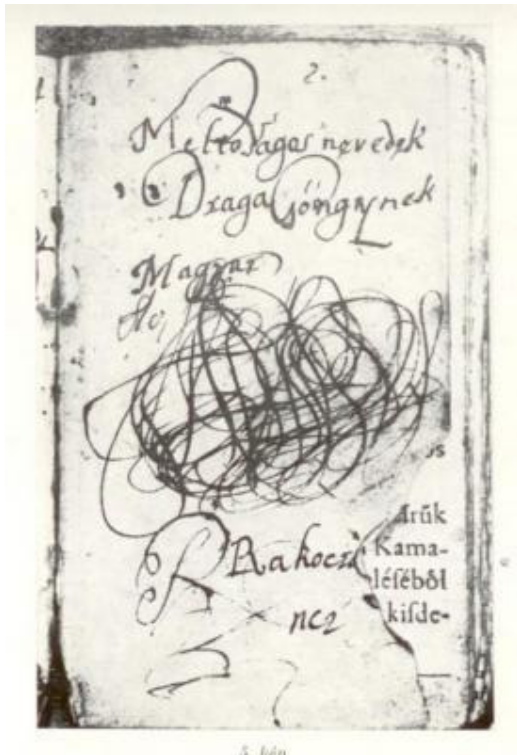
Hatalmas birtokok örököse lett, de az anyagi javakon túl kiemeltebb szerepet érdemel családi öröksége, hiszen nem akármiknek a génjeit hordozta testében. A Rákóczi-Báthory család, s a Zrínyiek jól ismert szereplői történelmünknek. Apja, az a Rákóczi Ferenc volt, aki azon kevés nemesek közé tartozott, kik azt vallották, hogy „*a parasztok, noha jobbágyok, de ők is emberek, s nem okatlan állat módjára kell vélek bánni.*” Édesanyja pedig nem szorul bemutatásra. Hősnő volt a maga korában – s ma is példakép lehet.

II. Rákóczi Ferenc az ország legnagyobb földbirtokosa lett. Csaknem az egész Északkelet-Magyarországot magáénak mondhatta. (Későbbi címe: a Római Szent Birodalom hercege; Erdély fejedelme; a magyarországi részek ura; a székelyek ispánja; munkácsi és makovici herceg; Sárospatak, Tokaj, Regéc, Szerencs, Ónod, Somlyó és Lednice örökös ura)

Fejedelmi sarjként nem élhette a gyermekek gondtalan életét. A rang kötelez, s neki már apró gyermekként szigorú elvárásoknak kellett megfelelnie. Kisgyermekként nőcselédek vigyáztak a gyermekekre, s Ferenc dajkája egy egyszerű parasztasszony volt, Csitári Jánosné Pap Marina. Neveltetésére anyja nagyobb gondot fordított, mint testvérére, Juliankára. Ez persze nem jelenti azt, hogy nővérét kevésbé szerette, pusztán a lányok taníttatása kevésbé volt fontos abban a korban.

A kis Ferenc már 2 évesen lovagolni tanult Zaáry András szerencsi tiszttartótól, s nevelését korán férfiakra bízta Zrínyi Ilona.

Első nevelője Kőrössy György lett, majd később Bárkány János és Badinyi János.

Itt gyakorolta az írást/

II. Rákóczi Ferenc így emlékezett meg erről:
„alig 5 éves koromban engem elkülönített a női szobától, és felmentett a nők gondozása alól. Tanítóim képezték ki bennem a rangomhoz illő erkölcsöket, és rászorítottak az imádkozásra.”
Ugyanakkor azt is elismerte, hogy *„szeretett anyám igazán, anyailag, komoly szeretettel...”*
Fejedelemhez méltó neveltetést kapott, s anyja az 1681-es országgyűlésre elküldte követeit, hogy a politikai megbízatások mellett ismertessék el a német birodalmi kancellárral fia fejedelmi rangját, illetve nyerjék el számára a német-római birodalmi hercegi címet. Ez akkor még nem sikerült.
Anyja házasságát a kuruc Thököly Imrével sokan nem nézték jó szemmel. Az, hogy Thököly lepaktált a törökökkel, sokakban váltott ki ellenérzést. *„Én csudálom, hogy eo nagysága a törökhöz csatlá magát. Pogány az, meg csalja a keresztyént.”* - vélekedett erről Benyiczki Miklós, udvarbíró. Thököly elítélését némelyek összekapcsolták Zrínyi Ilonával. *„Ám a fejedelem asszony férhez méne, de elrontá magát, országát is elveszté, minket is elveszite.”* A mostohaapjáról alkotott

negatív vélemények nyomot hagyhattak a gyermek Ferencben is, s később a visszaemlékezései arról tanúskodnak, hogy ő nem igazán kedvelte Thökölyt. Vallomásaiban elmesél egy történetet, mely Munkácson esett meg velük. A két gyermek és anyjuk már az ágyban feküdtek, miközben a fejedelemasszony komornája az ágy melletti asztal alatt meglátott egy kígyót, mely az ágy felé közeledett. A komorna nem akarta felkölteni őket, de amikor a kígyó felemelkedett, hogy az ágyba kússzon, mégiscsak riasztotta úrnőjét, aki Julianát felkapva kirohant a szobából, és a kis Ferencet egyedül hagyta a kígyóval. Rákóczi Ferenc ezt azzal magyarázta, hogy anyja Thökölyvel kígyót fogadott az ágyába. Ez a történet egy mesén alapul, mely Heltai Gáspár „Poncianus császár históriája” című kötetében jelent meg a XVI. században. A XVII. században Magyarországon mindenki ismerte a kígyóról szóló történetet. A könyv azóta is többször megjelent. Rákóczi is többször hallhatta a mesét, s Vallomásaiban ezt úgy írta le később, mintha vele történt volna meg. Azt is elmesélte, hogy mennyi nyomorúságot élt át Thököly táborában, melyet anyja nem is sejtett. Szerinte anyja Thököly minden akaratába beleegyezett.

Zrínyi Ilona teljes odaadással szerette Thökölyt, de gyermekeit tartotta mindig a legfontosabbnak. Az, hogy fiát kisgyermekként (7 éves korában) elengedte Thökölyvel a katonai táborba, azt politikai okból tette, s azért, hogy a gyermek megismerje a táborozás fáradalmait. A gyermek Ferenc ezt biztosan negatív élményként élte meg, hiszen – főleg egy kisgyermek számára – igen nehéz lehetett a tábori élet. Nem csoda, hogy negatív képek maradtak erről emlékeiben, s később készséggel elhitte a Thökölyt illető rágalmakat. Elterjedt az a hír is, hogy meg akarták mérgezni a táborban a gyermek Rákóczit. Kőrössy György, Rákóczi Ferenc kamarása írta ezt le. Volt, aki Thökölyre gyanakodott. Ennek azonban semmi alapja nem volt, hiszen Thököly szerette Ferencet, s érdeke is azt kívánta, hogy éljen. Ha ez nem így lett volna, akkor anyja iránti szerelme tartotta volna vissza ettől. A török szövetség miatt sokan

ellenszenvet éreztek Thököly iránt Munkácson, s ebben a légkörben született meg ez a rémmese.

Miután 1683-ban a bécsi vereség után Thököly a Porta szemében áruló lett, úgy döntött személyesen tisztázza ügyét a váradi pasa előtt, és hűsége jeleként magával viszi a kis Ferencet is. Zrínyi Ilona nehéz szívvel ugyan, de beleegyezett, hogy fiát elvigye. Ez azt jelentette volna, hogy II. Rákóczi Ferencet túszként Konstantinápolyba viszik. Hogy egyezhetett ebbe bele az anyja, aki családját nagyon féltette, s küzdött azért, hogy együtt maradjanak. Később, Munkács ostromakor elküldhette volna fiát a lengyel királyi udvarba, biztonságos helyre, de végül erre sem tudta rászánni magát. Nehéz elképzelni, hogy képes lett volna 9 éves fiát Konstantinápolyba küldeni a törökökhöz, akikben egyébként sem bízott meg.

Az ifjú fejedelemnek Munkács ostromakor is legfőbb feladata a tanulás volt. Miközben süvítettek a „bumbik”, s az „ágyugolyóbisok” a vár fölött, nekik tanulniuk kellett. Pedig mennyivel érdekesebb lett volna nézni a felvonuló seregeket a vár alatt. Igaz, sokszor feltűntek anyjuk mellett a várfalon, de valószínűleg nem az ostromok közepette. Ferenc gyermekként – saját elmondása szerint - élvezte a „vitézi oskolát”. *„Megvallom kellemes látvány volt csaknem mindennapon látnom a magas hegyről a csatározásokat és a nagyobb s elég merész hadműveleteket is, és azért néha keményebben kellett engemet a humaniorák tanulására szorítaniok.”*

Munkács

A várvédők keményen állták az ostromot, s 1686. április végén az ostromot vezető Caprara gróf visszavonult seregével. Ferencre ekkor „komoly” szerep hárult, hiszen elviekben ő, II. Rákóczi Ferenc fejedelem volt az úr. Régi szokás szerint az aprócska fejedelem örségével büszkén körbe lovagolt a váron, jelképezve, hogy megvédte azt. 10 éves volt ekkor, s már „várvédőként” tetszelgett, anyja legnagyobb büszkeségére. Ő valószínűleg nem sokat fogott még fel az egészről.

Munkácsot azonban nem lehetett a végtelenségig tartani, segítséget nem kaptak, s így bekövetkezett, amitől mindig is tartottak: fel kellett adni a várat. A császáriak számba vették a várban lévő javakat, s a fejedelmi családnak el kellett hagynia Munkácsot, de értékeiket magukkal vihették Bécsbe. A Munkácson összeírt javakat később Bécsben újra becsü alá vették. A munkácsi kincstár egy része azonban a várban maradt, mert nem volt elég társzekér a szállításhoz.

„Meggazdagodtak abból többen, mert a több milliónyi értékből (amint a jegyzékek mutatják vala) nekem egy fillér értéket nem adtak vissza, a császár nevében adott becsületszó dacára.” - emlékezett vissza Rákóczi. Nem tudni pontosan mikor indultak útnak, valószínűleg 1688. február 9-én vagy 10-én. Ilyenkor télvíz idején nem volt szokás utazgatni, hiszen nehezen járhatóak, veszélyesek voltak az utak. Nekik mégis indulniuk kellett. Március lett, mire elérték Bécset. Megalázva kellett várniuk, hogy egyáltalán kinyissák előttük a város kapuit, miközben az odaverődött tömeg gúnyolódását kellett hallgatniuk. Valószínűleg Kollonich Lipót bíbornok – akit I. Lipót a Rákóczi gyermekek gyámjának nevezett ki – rendezte úgy, hogy három órát kelljen várniuk a bebocsátásra. A tömeget senki nem oszlatta szét. Miután végre bejöhettek a városba, az Ágostonok kolostorába vitték őket. Itt hamarosan felkereste a családot Kollonich, és közölte a fejedelemasszonnyal, hogy a gyermekeket magával viszi. (A vár átadását megelőző megállapodásban ilyesmiről szó sem esett.) Hiába tiltakozott Zrínyi Ilona, Juliankát az Orsolya szüzek zárdájába vitték, Ferencet pedig néhány nap múlva a csehországi Neuhausba. Ferencet anyja ekkor látta utoljára.

„Amikor Zrínyi Ilona megtudta a kegyetlen határozatot, hogy gyermekeit elveszik tőle – örökítette meg egy korabeli feljegyzés -, halálra sápadt, és anyai fájdalomában majdnem esztét veszítve téován bujdosott szobáiban, hangos sírással, mint kölykeitől megfosztott oroszlán.”

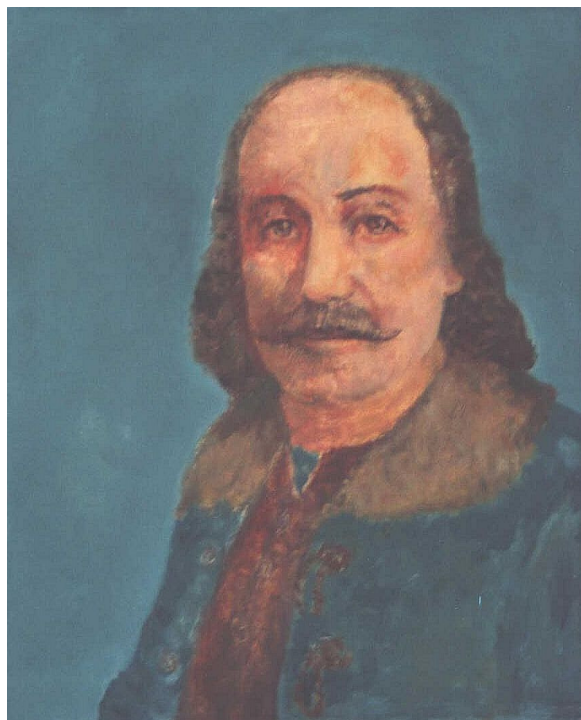
Az ifjú fejedelem távozásakor megható jelenet játszódott le Bécsben. Az itt élő magyar arisztokraták azon része, akikben még létezett a magyarságtudat, felháborodtak Kollonich bíboros tettén, s azon, hogy nem tartották be a fejedelemasszonynak tett ígéretüket. Állítólag Eszterházy Pál nádor felesége, Thököly Éva (Thököly Imre testvére) politikai tüntetést szervezett emiatt. Amikor a gyermeket Kollonich az utazás előtt az Irgalmasok templomába vitte, hogy Isten áldását kérje az útra, a templom zsúfolásig megtelt főrangú hölgyekkel, akik jelenlétükkel demonstrálták nemtetszésüket. Innen egy bérkocsi vitte Ferencet Bécs Prága felé nyíló kapujához. Amikor a kocsi odaért, már egy seregnyi főúr várta őket lóháton. Ahogy a kocsi kigördült a kapun, a lovasok búcsút intettek az ifjú Rákóczinak, majd díszkíséretként követték. Az uralkodó néhány lovas testőrt küldött utánuk és visszaparancsolta az urakat.

II. Rákóczi Ferenc csak felnőttként térhetett vissza Magyarországra. Anyjával nem tarthatta a kapcsolatot, még csak nem is írhattak egymásnak. Hosszú távolléte alatt teljesen elfelejtette anyanyelvét, Csehországban főként latinul beszélt. Németül viszont sohasem tanult meg.

Kollonich úgy gondolta, hogy a gyermeket Neuhausban majd átnevelik, császárhű urat faragnak belőle. A fejedelemasszony pedig távol otthonától, gyermekétől majd lassan elfelejti a múltat, s talán el sem akarja majd hagyni a zárdát. Ha így alakul, a Rákóczi-vagyon a jezsuiták kezébe kerül, s a Rákóczi nevet idővel mindenki elfelejti.

De mint tudjuk nem így alakult...

Diószegi Sámuel

Diószegi Sámuel

Diószegi Sámuel református lelkész, botanikus 250 évvel ezelőtt Debrecenben született 1761. január 5-én, bár léteznek olyan források, melyek az 1760. dec. 29-es dátumot említik. A debreceni teológia elvégzése után Hajdúböszörményben vállalt tanítói állást, 1784-ben. Később Kecskeméten töltött fél éves kisegítő tanári szolgálatot, majd 1787-ben folytatott természettudományi tanulmányokat a göttingeni egyetemen.

Ezt követően felhagyott a tanítással, s lelkészi hivatása mellett a növények kutatása és rendszerezése mellett kötelezte el magát. 1789-ben Hajdúnánáson, Hajdúböszörményben 1793-ban, Debrecenben pedig 1803-ban lett lelkész, hat évvel később már esperes, majd egyházkerületi főjegyző.

1807-re készült el a sógorával, Fazekas Mihállyal (1765-1828) közösen megírt Magyar Füvészkönyv. Ez magyar nyelven tette közzismertté Linné rendszerét, és megteremtette a leíró növénytan, valamint az alaktan magyar szaknyelvét. Így ők tekinthetők a magyar növénymorfológia-nyelv megalkotóinak. Sok ma is használt növénynevet ők jegyeztek le először, illetve a nyelvújítás keretében több új nevet alkottak. E könyv írása közben született

meg a debreceni füvészkert kialakításának gondolata is. 1807-ben a debreceni magisztrátus a mai Déri Múzeum helyén lévő Pap-tava mocsaras területet jelölte ki a kert céljaira. A Füvészkert végül is 1840-ben készült el a Református Kollégium természetrajz szakos professzora, Kerekes Ferenc (1784-1850) szervező munkájának eredményeként, s a Déri Múzeum építésének kezdetéig (1926) maradt fenn.

A gyógynövényekről szóló munkája Orvosi füveskönyv címen 1813-ban jelent meg, melyben a magyar orvosi nyelv fejlesztésére törekedett.

Munkássága során több művet is írt, az utókor gyakran lapozza fel ezeket a könyveket. Élete jelentős részét Debrecen töltötte, a halál is ott érte 1813. aug. 2-án.

Egy tévedés története

2010 szeptembere. Készül a Hírmondó összevont, nyári-őszi száma. A különböző beszámolók, írások már össze vannak állítva, a formátumot kialakítottuk. Beillesztem a kapott fényképeket. Kellene még egy-két kép a Kitekintőbe...

Székely Bertalan évforduló. Beírom a Google képkeresőbe: 'Székely Bertalan képei'. Az első kép, ami felbukkan a Honfoglalás. Nagyon jó!

Fel sem tűnik, hogy ez tévedés. Beillesztem, kész.

A Hírmondó szép, színes lett minden szempontból. Mindenkinek tetszik, szívesen forgatják. Eltelik néhány hét, egyszer egy testvérünk szóvá teszi: a Honfoglalás nem Székely Bertalan műve, hanem Munkácsy! Valóban, hogy is van ez? Beírom a Google képkeresőbe, hogy „Székely Bertalan: Honfoglalás” A kép megjelenik. Most beírom, hogy Munkácsy: Honfoglalás. A kép most is előjön. Utána nézek máshol is. A Honfoglalást Munkácsy festette.

Tanulság: az Internetről elérhető információkat mindig le kell ellenőrizni!

Pappné G. Judit

Helyreigazítás: A Hírmondó legutóbbi számában téves képaláírás jelent meg. A Honfoglalás című festmény nem Székely Bertalan, hanem Munkácsy Mihály műve.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” (János 17:3.)

Pesterzsébet, 2010. október 31.

Takaró Tamás, esperes

DÖNTENI

- Reformáció 2010 -

Lectió: Zsoltárok könyve 46; 2-11

“Isten a mi oltalmunk és erősségünk! igen bizonyos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elválnánk is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe: Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától.

Forrásainak árja megörvendeztetni Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. Az Isten ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor. Nemzetek zajognak, országok mozognak; kiereszti hangját, megszeppen a föld. A Seregek Ura velünk van (...).

Jőjjetek, lássátok az Úr tetteit, a ki pusztaságokat szerez a földön; Hadakat

némút el a föld széléig; ívet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben.

Csendesedjete és ismerjéte el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön.”

Alapige: Királyok könyve I. 18; 21

“És odamenvén Illés az egész sokasághoz, monda: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövesséte őt; ha pedig Baál, kövesséte azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem.”

Kedves Testvérek! Tartalmas lelki előkészület után érkezünk erre a mai szép napra, hogy Isten ígét hallgassuk reformáció ünnepén, és hogy megerősíthessük az úrvacsora szentségében közösségünket a Krisztus Jézussal és egymással. Amint jó előre is jeleztük, és most be tudok számolni róla, a mögöttünk lévő hét estéjein mi adtunk otthont az Erzsébeten élő protestáns gyülekezetek készülődésének. Rendkívül tartalmas, hasznos, nagyon áldott esték voltak ezek, amikor a helybéli három református gyülekezet, az evangélikus, és a baptista testvérek ebben a mi szép templomunkban együtt figyelhattunk Isten ígére, és vehettünk lelki ajándékokat. Igazán fölkészültünk az úrvacsorára, azt gondolom, és erre az ünnepi istentiszteletre, akik részt tudunk venni ezeken az alkalmakon.

Kedves testvérek! **A reformáció örököseinek, és mi protestánsok, benne mi reformátusok, azoknak valljuk magunkat, egyszerre kell ezen a mai napon időben és a történelemben visszafelé, hátrafelé is tekintenünk, és mindenképpen előre is.** Hátrafelé azért kell tekintenünk, hogy emlékezetbe idézzük Isten Szent Lelkének a munkáját. Amit elvégzett, amit az előttünk jártak lelkében, életében kimunkált. És előre pedig azért kell tekintenünk, hogy megkérdezzük az Istent, hogy mit akarsz velem Uram, hogy cselekedjek. Tulajdonképpen így kellene minden vasárnap templomba érkezni, nem unottan, nem kimerülten, nem fáradtan, nem kényszerből, nem megszokásból, nem kötelességből, hanem ezzel a belső lelki vággyal: *Uram azért jövök, hogy megtudjam, mit akarsz velem*

cselekedni. Nem a szomszédoddal, nem egy kedves ismerősséddel, nem egy nehéz emberrel, velem mit akarsz. Ha valaki ugyanis hiszi, hogy az ígében az Isten szólal meg, és hiszi, hogy az Isten nem általánosságban beszél, hanem mindig nagyon személyesen, akkor nem is lehet másként ígét hallgatni keresztyén ember módjára csak így: *Mit akarsz Uram velem, hogy cselekedjem?* És bátran húzzuk meg tovább is ezt a vonalat, hogy mit akar az Isten az egyházzal a XXI. században? Mit akar benne a reformátusokkal? Mit akar ezzel a gyülekezettel? **És mit akar énvelem az Isten?**

Kedves testvérek a XXI. században nem a Bibliát kell lefordítani a nép nyelvére, mint ahogy ez a reformációnak egy nagyon fontos tette volt, hanem **a Biblia igazságait kell a mai ember nyelvére lefordítani.** A Biblia igazságait. És azután tenni, ahogy a reformátorok is tették, hogy koruk égető nagy kérdéseit meglátták, megértették és azokra keresték Isten ígének a választ. És amikor megértették, kimondták. Nagy bátorság kellett hozzá! **A Lélek vezetése kellett, hogy lássanak, és a Lélek ereje kellett, hogy szóljanak.**

Kicsit olyannak látom a keresztyénséget, mint amelyik nem látja, kora égető, nagy problémáit, és ha mégis meglátja, semmiképpen nem szól. És amikor kimondom a szót, hogy egyház, rád gondolok és magamra. Az egyház ugyanis te vagy és én vagyok. És még csak nem is mondtam felekezetet, hanem az egyházat mondtam.

Isten beszéde testvérek mindig egyszerre aktuális és prófétai. Aktuális, ami azt jelenti, hogy éppen segít a belegabalyodásainkból kijönni. Melyikünknek nincs az életében újra meg újra dolgok, események sokasága, amelyekbe belegabalyodtunk, és nem tudunk belőle kijönni. És mindig prófétai, vagyis mindig a menny felől húzza meg az én életem számára a vezetés vonalát. Nem földi csupán, hanem mennyei vezetés, amivel Isten segít. **Ezért nagy bátorság kellett és mindig nagy bátorság kell ahhoz, hogy az ember, ha megérti Isten aktuális üzenetét, és megérti a prófétai üzenetét, akkor azt ki merje**

mondani akkor és ott, ahol, és amikor él, azok közt, akik között él.

A XXI. század egyházának és benne gyülekezeteinknek, híveinknek ez a feladata. Ehhez azonban **kell valaminek történnie** az egyes hívek életében, annak ami létrehozta a megújulást, a reformációt. Hogy meg tudta mozdítani és tudta vezetni őket. És ez a valami, aminek meg kellett történnie ahhoz hogy betölthessük, mint egyház, mint gyülekezet, mint egyes hívő az Istentől való aktuális és prófétai küldetésünket, ahhoz aminek meg kell történni, azt úgy hívják: **DÖNTÉS. A reformáció egy nagy döntés volt.** És ahhoz, hogy az Isten bennünket használni tudjon, és akar használni, ahhoz történnie kell bennünk személy szerint valaminek, amit most először nagy általánosságban így mondok: **személyes döntés.**

Nagy hibát követnék el testvérek, ha ma a reformátorokat, a reformátorok személyét helyezném előtérbe, pedig nagy egyéniségek voltak, olyanok mint a próféták, meg az apostolok. Igen. Olyan nagy egyéniségek voltak. Ha ők élnének és hallanának egy ilyen beszédet, rögtön leállítanának, és nem engednék, hogy róluk beszéljek. Kálvin János meghagyta végrendeletben, hogy jeltelen sírba temessék. Ma sem tudjuk, hol van eltemetve. Még a haló poraival sem akarta eltakarni azt a Jézust akit szolgált. Ne járjanak oda emberek, hogy itt nyugszik a nagy Kálvin. Mert akkor eltakarja Jézust. És még az emlékével sem akarta eltakarni Jézust.

Egyszerűen arról van szó testvérek, hogy a reformáció nem Luthernek, vagy Kálvinnak, vagy Zwinglinek, vagy Sztárainak, sorolhatnám a neveiket, a műve. Éppen úgy, mint ahogy a keresztyénség nem Pál apostol műve, hanem Istené. **És aki ebből a maga részére akar kisajátítani, az lopja Isten dicsőségét, azt meg Isten nem tűri.**

Mit üzen Isten Illés prófétán keresztül, mit üzen az apostolokon keresztül, mit üzen Pálon keresztül, a nagy reformátorokon keresztül, ma és nekünk, ez a fontos kérdés. Testvérek! Azt üzeni a felolvasott ígében, hogy ahol és amikor a Szentlélek fújni kezd, munkálkodni kezd, hatni kezd, ott mindig kialakul egy döntéskényszer. **Ahol Isten Lelke igazán**

munkálkodni kezd, ahol Isten Szent Lelke szabad teret kap egy ember szívében, ott előbb vagy utóbb kialakul egy döntéskényszer. A reformáció, a megújulás egy döntés volt. A kérdés úgy hangzott, ahogy Illés próféta megfogalmazta, hogy **Isten mellett, vagy Isten ellen.** Isten szava mellett, vagy annak ellene. Isten Krisztusa mellett, vagy annak ellene. Az üdvösség mellett, vagy a kárhozat mellett. Amikor Isten Szent Lelke szíven ér valakit, akkor mindig létrejön egy ilyen döntéshelyzet, egy kényszer. Meg lehet lógni a döntés elől. Legtöbb templomba járó ezt csinálja éveken, évtizedeken keresztül. Nagyon sok hibát követ el. Legfőképpen azt, hogy boldogtalan keresztyén lesz. Keresztyénnek mondja magát, de nincs semmi lelki jó íz a szájában.

Illés ezt mondta a sokaságnak: „Meddig sántikáltok kétfelé, ha az Úr az Istenetek, kövessétek őt. Ha a pogány Baál az istenetek, kövessétek őt.” Döntsetek! Ott van egy nagyon szomorú mondat ez után: „És nem felelt neki a nép egy szót sem.” Nem döntött. Luther döntött, amikor nyilvánosan elégette a pápai kiátkozó bullát. Teljes szakítást jelentett. **És azt mondta valami újat kezd Isten Szent Lelke az egyházban, ez így tovább nem mehet.** És amikor döntött, óriási rizikót vállalt, hogy kivégzik. És ott áll majd a birodalmi gyűlés előtt, és azt mondja: „Itt állok, és másként nem tehetek.” Isten Szent Lelke fújni kezdett és döntés elé állított engem, és én döntöttem.

És ugyanezt tette Kálvin János is, aki az egyház megcsontosodott dogmaival szemben teljesen bibliai alapokon megírja a keresztyén vallás rendszerét. És aztán jön mindegyik életében az üldöztetés, a hátrátétel, az életveszély. De döntöttek, mert Isten Lelke ahol munkálkodni kezd ott mindig kialakul egy döntéskényszer.

Az Isten népe akkor vagyunk, a reformáció örökösei akkor vagyunk, ha döntünk végre egész életünkkel Isten mellett, az ige komolyan vétele mellett, a Krisztus Jézus egyetlenszerűsége mellett, a Krisztus megkerülhetetlensége mellett, ha döntünk az egyház mellett, a gyülekezet mellett,

ahová odaplántált az Isten, ha döntünk Isten mellett.

Illés próféta döntésre hívta a kétfelé sántikálókat. Döntések el: Istennel vagy nélküle. **Meglátszik az egy emberen, ha döntött Isten mellett.** Az is, ha nem. Az is meglátszik rajta. Lehet, hogy ő azt gondolja, nem látszik rajta. Minden hozzáértő szem látja. De a legfontosabb, hogy Isten tudja, hogy nem döntött. És akkor döntött Isten ellen. Ezt ugyan így soha nem fogja megfogalmazni, attól fél, mégis ezt teszi. **Dönteni – bátorság** kell ehhez testvérek! **Aztán kell ezután egy következetes és egyértelmű élet a döntésem szerint.**

Az az arany út, az arany középút, az életben sok helyen lehet nagyon hasznos, nem vitatom, a kompromisszumkeresés, a kiegyezés, hogy kenyértörésre ne vigyük. Van azonban az életnek egy olyan területe ahol nincs arany középút. A Biblia szerint ez az, amikor döntenem kell az Isten mellett. Idézem pontosan az ígét: „vagy a világ mellett”. Itt nincs középút. Szeretnénk, ha lenne. Ide is, oda is. Ebbe is, abba is.

Ezt mondja Illés próféta: „kétfelé sántikálás”. És egyszer azt mondja: *Most elég volt. Az Isten nevében, aki azt mondja, hogy az Úr az Istene, akkor kövesse őt. Aki azt mondja, hogy neki a pogány Isten, Baál az istene, ám lelke rajta! Kövesse őt!* A Jelenések Könyve ezt a döntéskényszert aztán egészen kihegyezi, amikor arról beszél, hogy Krisztus vagy Antikrisztus. „És odamenvén Illés az egész sokasághoz, ezt mondja: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt, ha Baál az istenetek, kövessétek őt. És nem felelt néki a nép csak egyetlen szót sem.”

Testvérek! Isten és a világ közötti döntésben nem lehet, mert nincs, középút az ember számára. Azért nem lehet, mert nincs középút. Gondoljátok csak végig, hogy Isten sem félig adta önmagát Jézusban a mi megváltásunkra, hanem egészen. Jézus testestől-lelkestől halt meg a golgotai kereszten. Nem csak a teste, és a lelke nem. Nem csak a lelke, de a teste nem. Testestől-lelkestől, mindenestől. **Ezért jogosan igényel bennünket az Isten, még hozzá egészen.** Nem csak a részeimet igényli, nem csak a

darabjaimat, nem csak a töredékeimet, nem csak a fél szívemet, a fél életemet, a részidőimet, Istennek belőlünk nem töredékek kellene. Így számunkra testvérek ugyanis nem ér semmit a megváltás. Egy szívet lelkileg megosztani egészen biztosan nem lehet. **Aki csak félig-meddig az Istené, az egészen az ördögé.**

Egyházunk és gyülekezeteink teli vannak félig-meddig keresztyénnel. Olyan nincs, hogy a lelkem egyik fele az Istené, a másik meg a világé. Olyan nem lehet, hogy az ajkam dicsőíti az Istent egyrészről, káromolja másrészről. Itt nincs középút. Mint ahogy nincs középút az örök élet és az örök kárhozat közt. Nincs. Vagy-vagy van. Vagy örök élet van, vagy örök kárhozat van. Nincs középút Isten bűnbocsánata és Isten átka közt. Nincs. Nincs Isten kegyelme és haragja között. Nincs. **A teljes odaadás nélkül kimaradok a megváltás teljes öröméből.**

A mögöttünk lévő hét csütörtökén énekelt a baptisták énekkara is, nagyon kedvesen, többször is. És itt a kórusban, az első sorban, ezen az oldalon állt egy szőke leány. Nem lehetett nem őt nézni miközben énekeltek, mert láttam én a kórus minden tagját, közte sok fiataalt is, akik énekeltek fegyelmezetten, kedvesen, tették a dolgukat. És volt köztük valaki, aki ragyogott. Aki csak ragyogott. Az úgy énekelt, nézte a karmestert, és csak ragyogott. Tudtam, hogy valami nagy dolog történt a szívében. Nyilván nem akkor és ott, hanem ott hordozza magában. Ragyogott. Tele volt a szíve, és így teli volt az arca a kis lelkiségével, hogy végtelenül boldog állapotban van.

Kimarad a megváltás teljes öröméből, aki nem fogja teljesen átadni az Istennek magát. Meddig sántikáltok kétfelé? Gondoljátok el a látványt, mikor az ember egyfelé sántikál. Én is sántikáltam éveken át, mielőtt elkezdtek műtögetni a térdemet. De mikor kétfelé. Milyen szánalmas látvány! **Meddig sántikáltok kétfelé?** Az ilyen futni nem tud, Istent követni nem tudja, csak botorkál. És mindenki sajnálja, hogy szegény! Az ilyen kétfelé sántikáló keresztyén az, akit Jézus maximum addig érdekli, amíg a templomban van. Nem biztos, hogy egy óráig

érdekli, de itt vége is van. Már kifelé menet nem érdekes. Legfeljebb addig érdekli, amíg néha-néha kezébe veszi a Bibliát és örömmel vagy kényszerből elolvas néhány perc alatt néhány igeverset, aztán becsukja. Amíg elmond egy imát. De az otthonába már Jézust nem viszi. A munkahelyére el nem vinné. A barátai közé nem viszi. Egyébként nincs szüksége Jézusra. Sántikál kétfelé.

A Jelenések Könyve, és ott Jézus azt mondja: langymeleg az ilyen. Sem nem hideg, sem nem forró. **Langymeleg.** Olyan átlag keresztyén. Úgy él, mint a tömeg, mint minden ember. Mint itt a próféta előtt álló nép. Higgadt, józan, megfontolt, bölcsen mérlegel és nagyon büszke rá. **Sosem hév, sosem lángol, soha nem árad belőle semmi tűz, mert soha nem is gyulladt benne semmi lelki tűz. Ha mellette vagy, te is kihűlsz.**

Isten országa szempontjából ez a keresztyén **használatlan.** Jézus kimondja: ha nem vagy forró és nem vagy hideg, csak langymeleg, kiköplek az én számból. A langymeleg a kétfelé sántikáló. **Luther és Kálvin tüzet hoztak, mert a Szentlélek tüzet gyújtott bennük.** És éltek és égtek. Kálvin Jánosnak a jelképe és a jelmondata a tenyérben egy égő szív, Uram, mint égő szív úgy ajánlom oda az életem neked. És amit Isten Lelke elkezdett velük, az elborította Európát és jött az egyház, a gyülekezetek megújulása. **Mert nem az az érdekes hogy katolikus, evangélikus, vagy református, hanem hogy megújuljon. És ahhoz Isten Szent Lelke kell.** Nem megy kétfelé sántikálva. Nem megy langymelegen. **Csak úgy ha egyszer döntesz, és azután következetesen az vagy, ahogy döntöttél. Bármilyen áron is!** A meleg szoba vonzása ellenére is elindulsz. A lustaságodat legyőzve mégis jössz. Mert döntöttem.

A langyos, a kétfelé sántikáló a legszomorúbb. **Testvérek azzal fejezzük be ma, hogy dönts el, hogy kihez tartozol.** Egy kedves presbiter testvérünk ma istentisztelet előtt bejött, ugye mindig imádságban készülünk, és úgy jövünk ide be a templomba, a presbiterekkel könyörgünk, és olyan köszöntést mondott, amit karácsonykor, húsvétkor és pünkösdkor szoktunk mondani.

A reformáció ünnep, igazi ünnep. Döntés kell hozzá. Döntés, hogy kihez tartozol. Kie vagyok, hogy Istené vagyok, vagy a világé vagyok. Krisztusé vagyok vagy nem. Azt mondja Illés a népnek: Vallj színt! Kit akarsz követni? **És ha döntöttél kövesd azt, akit választottál.**

Úrvacsorázni fogunk. Felállsz majd a helyedről, és döntesz. Idejössz az Úr asztalához, kinyújtod a kezéd, és átveszed azt, amit Jézus ad. Látható és hallható módon igent mondasz Jézus hívására. Látjuk mi is, szeretteid is, legfőképpen látja az Isten. Nyíltan megismétled a döntésedet Jézus mellett. **De akkor legyen ennek látható következménye!**

Ha az Úr a te Istened, akkor kövessed őt. Azt jelenti ez, menj utána, azt jelenti ez, hogy engedd előre az életedben Jézust. Menjen előtted az ítéleteidben, hadd menjen előtted a szeretettedben, hadd menjen előtted az áldozathozatalodban, a kapcsolataidban, a barátságaiddban, a terveid megvalósításában. Hadd menjen előtted. Ha az Úr a te Istened, kövesd őt.

Engedd előre ma Jézust. **És innen már úgy menj haza, hogy Jézus megy előtted. Igen, ehhez kell hitbeli bátorság. Ehhez kell reformáció, ehhez kell megújulás.** Ne sántikálj, drága testvér kétfelé, hiszen te úgyis tudod már, hogy Krisztus a király. Bízol benne hogy ő a te életed királya is, dönts hát ma újra mellette. És aztán vedd komolyan a döntésedet és kövesd őt.

Ámen!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Októbertől minden hónap második és negyedik
hétfőjén este 18:30-kor: felnőtt fiatalok
bibliaórája

Kedden 10 órakor: asszonyok bibliaórája

Októbertől minden hónap első és harmadik
keddjén este 18 órakor: férfiak bibliaórája

Szerdán 19 órakor: énekkari próba

Csütörtökön 10 órakor: gyülekezeti bibliaóra

18 órakor: kis ifi bibliaórája

Januártól előre láthatólag pénteken 17 órakor a
legkisebb ifi bibliaórája

Pénteken 18 órakor: nagy ifi bibliaórája

Vasárnap 10: felnőtt és gyermek istentisztelet,
valamint gyermekmegőrzés

11:30-kor énekkari próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor